

Nytänkande och tradition sida vid sida hos Rodenius

- I mina gobelänger använder jag olika blommor för att uttrycka mig själv, olika känslor och sinnesstämningar. Det är en spegel av mig själv. Jag är ingen blomstermålare, avfärdar Eva Rodenius med eftertryck.

I mitten av 90-talet uppenbarade sig maskrosen med sina dekorativa taggiga blad i Rodenius vävar. Dessa fastnade på näthinnan och markerade hennes genombrott som en av våra intressantaste textilare.

Nu har hon gått ett steg längre i sina stora vävar på Galleri Hedlund. Hon anlitar dator för tapetlik bakgrund med breda ränder och små prickiga och rutiga mönster; bakgrund till stora stiliserade och pregnant handvävda

blommor som tulpan, gullviva, prästkrage och liljekonvalj.

Så mycket blommor kan bli in-smickrande och banalt i prunkande färg, reflekterade Rodenius. Hon valde att arbeta i svartvit bomull i olika nyanser, inspirerad av en gitarr på Musée de la Musique vars intarsiamönster påminde om ett gammalt tapetfragment.

Eva Rodenius befinner sig i en rik experimenterande period med nytänkande och tradition sida vid sida.

ÅSA WALL

kultur@svd.se

Eva Rodenius på Galleri Hedlund
t o m 9 oktober.

Tulpan 1, gobelängvävnad, 2001.
118 x 160 cm.

FOTO: MORGAN HANGREN